

קינות תימניות על רע המצב בענין הדת בארץ ישראל: ס' אני שלום רדאעי בן יחיא. עֶצֶב שִׁמְח.

קינה ראשונה

A fire burns within my core, When I bring it to heart once more. ...when I was in Yemen

My soul is bewildered, overcome with dismay; How deeply astonished, no words can convey. ...when I came to Israel

Jews, a treasured nation, Renowned and worthy of acclamation. ...when I was in Yemen

Shulamit, purified of every stain, Your boundaries you shall regain. ...when I came to Israel

Tefilot everyday About Hashem's might we'd pray ...when I was in Yemen

Nonstop working And Hashem we're no longer serving ...when I came to Israel

Each day and each night, Times for Torah were set right....when I was in Yemen

Only outward form Above all becomes the norm. ...when I came to Israel

Tzniut, honorable dress, For every single Jewess ...when I was in Yemen

Their heads uncovered, their hair exposed, Their waists and arms likewise disclosed. ...when I came to Israel

Her husband's crown, she stays inside; Her face is never shown outside. ...when I was in Yemen

Women and men walk side by side, With no sense of shame to hide. ...when I came to Israel

In splendid attire, with tefillin displayed, And four sacred fringes properly arrayed. ...when I was in Yemen

Free from all of these, In a cloth suit, his head uncovered. ...when I came to Israel

Jewish men proudly wear, the peyot, corners of their hair established as a mark of honor...when I was in Yemen

Now only the "law" of fashion matters; Peyot shaved off fall in tatters ...when I came to Israel

Shabbat and Moadim, a pleasure, Our joy beyond measure ... when I was in Yemen

Woe! To the Chagim—we have forsaken them, Shabbatot, we are breaking them ... when I came to Israel

The downcast souls were elated, By festive banquets beautifully orchestrated ...when I was in Yemen

Our souls thirst as before; Who will show us once more? ... when I came to Israel

In school all we sought Is to learn the Torah our teachers taught ...when I was in Yemen

Without this love of Torah in place, The kids only wonder how much time they can waste ... when I came to Israel

There is no way to describe the cost; of how very much we lost ... When I was in Yemen

May the Ever-Living One restore us anew, And guide us in righteousness, faithful and true. ...When I came to Zion

אש תוקד בקרבי, בהעלותי על לבבי, — בהיותי בתימנה:

נפשי תהימה, ותשתומם כמה, — בבואי ציונה:

יהודים לסגלה, ולשם ולתהלה, — בהיותי בתימנה:

שולמית מכל סיג, גבולים תשיג, — בבואי ציונה:

לא נורא ואיום, תפלה בכל יום, — בהיותי בתימנה:

ולמלאכתם שוקדים, ולא לאל עובדים, — בבואי ציונה:

מדי יום ולילה, עתים לתורה, — בהיותי בתימנה:

רק תורת הגוף, עלי הכל תצוף, — בבואי ציונה:

דת משה ויהודית, לכל אשה עברית, — בהיותי בתימנה:

את ראשן פרועות, ומתנים וזרועות, — בבואי ציונה:

עטרת בעלה בפנים, ולא תתראה פנים, — בהיותי בתימנה:

יחד נשים ואנשים, מתהלכים ולא בושים, — בבואי ציונה:

בלבוש נהדר וטופפות, וארבעה ציציות, — בהיותי בתימנה:

נקים מכל אלה, וסות בד, וראש מגלה, — בבואי ציונה:

יהודים בשבע פאות, לכבוד נקבעות, — בהיותי בתימנה:

חק גדל בלורית, ושבע פאות להפריית, — בבואי ציונה:

ימי שבת ומועדים, לתענוג מיחדים, — בהיותי בתימנה:

אוי על חלול שבתות, ומועדי האותות, — בבואי ציונה:

עלזו נפשות נכאות, בסדרי משתאות, — בהיותי בתימנה:

צמאה נפשנו, כקדם מי עוד יראנו, — בבואי ציונה:

בתי ספר למורה, כדת משה יורה, — בהיותי בתימנה:

שחחו הילדים, באפס למודים, — בבואי ציונה:

מאין סוף לספור, כמה יש עלי מחסור, — בהיותי בתימנה:

חי וקיים ושיבנו, ובצדק ינחנו, — בבואי ציונה:

קינה שלישית

- 1 Why is it that in Yemen we went in the straight way
Young and old—together strong, we did not stray?
Now in our Holy Land, things have gone a different way!
For the True path we no longer yearn
We have rejected the Tzadikim, they're lessons we don't learn
Return us to You, Hashem, and we will return!
- 2 Why is it that in Yemen with Hashem we were thrilled
Three times a day, with joy and passion, the Tefilot we fulfilled!
Now in our Holy Land, our excitement is stilled.
The davening we spurn, No one's interested to learn.
Return us to You, Hashem, and we will return!
- 3 Why is it that in Yemen we excelled in the mitzvot of Jewish dress,
With the regal glory of tzitzit, zakan and peyot showing our uniqueness.
Now in our Holy Land our special Torah culture is suppressed!
We wear secular clothing, designed with values we should scorn.
Our tzitzit, our identity, our Kedusha from us torn.
Return us to You, Hashem, and we will return!

These kinot were found in a traditional Teimani siddur belonging to Mrs. Penina Lewis's family. They were written by a member of her family's kehillah in Rada'a, Teiman, possibly a relative. In a small, close-knit kehillah such as Rada'a, most families were connected through one form of kinship or another.

Rada'a was an established Jewish community known for its talmidei chachamim, sofrim, and strong commitment to Torah and mesorah. These kinot give voice to the community's deep pain over the spiritual upheaval that followed their aliyah to Eretz Yisrael. They mourn the loss of the Torah-centered life they had known in Teiman and express their anguish over the weakening of Shabbos observance, tznius, chinuch, and other foundations of Yiddishkeit. At the same time, they reflect an enduring longing for the restoration of Torah, kedushah, and the community's treasured mesorah.

Thank you to Rachel Sagal for her translations

Let's
CONNECT! www.letsconnectbaltimore.org

- 1 ענתה קהלת שרידים, בשברון לב אניבה.
מדוע בארץ תימן, הלכנו בדרך טובה. שמרנו תורה ומצוות, נער וזמן ושיבה.
עתה בארץ קדשנו, תוחלתנו נכזבה, עזבנו אורחות יושר, וכל מדה חשובה.
השיבנו ה' אליך, ונשובה: **השיבנו.**
- 2 מדוע בארץ תימן, היינו יחד זריזים. שלש תפלות בכל יום, בלבבות עליזים.
ועתים קבועים לתורה, ערב ובקר חרוזים. עתה בארץ קדשנו, חלילה, דבר ה'
בוזים. לא תורה ולא תפלה בצבור, ולא און קשובה: **השיבנו.**
- 3 מדוע בארץ תימן, היינו מצנינים. במצות ציצית ושבע פאות, מכל הגוים
משונים. ומלבוש נהדר מיוחד, לזרע קדש אמונים. עתה בארץ קדשנו, הושחת
זיו הפנים. ותלבושת נכריה, משוקצת ותועבה: **השיבנו.**
- מדוע בארץ תימן, שמרנו שבת כהלכה. וימי חגים ומועדים, כדת חוקה נסוכה.
עתה בארץ קדשנו, עושים בהם כל מלאכה. אויה לי על שבר נורא, מתי תצמח
לו ארוכה. ואיכה היתה כזאת, באום בת נדיב אהובה: **השיבנו.**
- מדוע בארץ תימן, משפט צדק לאור יצא. ושופטים בין יריבים, כחן וגבורה
ועצה. עתה בארץ קדשנו, רחוק רחוק מי ימצא. דלים למשפט צועקים,
ואלמנה לחוצה. ישעו ואין מושיע, בעת צרה קרובה: מדוע בארץ תימן, חכמים
ומורים במעלתם. ואדירי עם ועשיריהם, מאד גדלה יקרתם. עתה בארץ קדשנו,
חיי צער חיותם. גלה כבוד מחכמים, באין מכיר לחכמתם. ואין חונן לעשירים,
לנפשותם העלובה: **השיבנו.**
- מדוע בארץ תימן, היינו יחד תמימים. ועובדים לאל אחד, ובשם יהודים
חתומים. עתה בארץ קדשנו, מפלגות רבות רשומים. חומת דתינו פרוצה, מאין
תחומים. אוי, מי יחבוש למדוינו, מי ירפא זאת המשובה: **השיבנו.**
- מי יתן ראשי מים, ועיני מקור דמעות. ואבכה יומם ולילה, ולרגעים ושעות.
על חסרון תפארת דתי, ועל כמה מגרעות. אשא עוד מספד שליש, בקול נהי
ותרועות. עד יבנה האל מקדש שליש, וכימי קדם אשובה: